

סֵפֶר צֵעַר בְּעֵלֵי חַיִּים בְּהִלְכָתָהּ

חלק ד'

בו יבאָר גְּדֹל עֲנִין לְמוֹד הַלְכוֹת צֵעַר בְּעֵלֵי חַיִּים, וְהַעוֹנְשִׁים הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר מְעַנִּישִׁים אֶת הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הָעָלְיוֹן עַל כָּל צֵעַר וְצֵעַר שֶׁמְצַעְרִים אֶת הַבְּעָלִי חַיִּים, וְכֵן צֵעַר הָאָדָם, וְאִין אָדָם יְכוֹל לְשַׁעַר מֵה שֶׁנִּפְּשׁ הָעוֹבֵר עַל זֶה תִּסְבַּל בָּזֶה וּבְבָא. וְיִתְבּוֹנֵן בְּשִׁכְלוֹ הַזֶּה כִּי יִפָּה שְׁעָה אַחַת בְּתִשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

כל זה מלוקט מדברי חז"ל בש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים, זוהר הקדוש תיקונים וספרי הראשונים, ומספרי מוסר מגדולי האחרונים זלה"ה, וספרי תלמידי בעש"ט זי"ע, וסיפורי מעשיות, ודבריהם הקדושים חוצבים מלהבות אש, מלהיבים נפש האדם לעבודת הבורא. דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם, ואפילו הלומדים והיראים מחמת חסרון ידיעה. ועל ידי ספר זה יהי יד הכל ממשמשין בהן ויזכרו לשמור ולקיים.

בו ימצאו רבנים, מגידי שיעור וראשי ישיבות, מלמדים ומחנכים את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו. גם כל בני אדם ימצאו בו הדרכה נפלאה איך להדריך את ביתם להיזהר שלא לצער בעלי חיים, ועל ידי זה יזכו לתורה ויראת שמים. המעיין בספר זה בלתי ספק יקבל תועלת גדולה ונפלאה בהתעוררות בלתי גבול להתאמת ולהתחזק לקיים מצות הבורא יתברך שמו על ידי שידע כל עניני צער בעלי חיים.

יָצָא לְאוֹר עַל יְדֵי מְפַעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי הַדָּשׁ טו אלוֹל תִּשְׁע"ה
בֵּת יָם 0527-651911

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 3241448-450

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 1191567250

050-4134669 / 050-4133475

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים
מספר זה או כל הספר בכל לשון שהוא בכל מדינה
ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם
ולעורר לבות אחינו בני ישראל לתשובה שלימה.

הספר נדפס לזכות הרבים, ונחלק בחינם לכל דורש ומבקש

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את
עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים
ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל
הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי
מדרשויות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב
הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשב
את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

חלק ד

שאלות ותשובות טו אלול תשע"ה

שאלה:

שמעתי שיש בעיה לאכול בשר עוף ובהמה משום צער בעלי חיים, יש לי 4 שאלות:

א. האם זה אמת? ב. מה הבעיה בכלל? ג. מה הלכה בזה? ד. מה התורה אומרת על זה?

תשובה על שאלה ראשונה:

יש לדבר ולספר הרבה על זה, וכל התקשורת כבר מלא עם הבעיות שעושים עם הבהמות ועופות, ומי שרואה את זה יכול להתעלף מהצער הגדול שעושים לבעלי חיים, וב"ה ציבור גדול הפסיקו לאכול רק בגלל מה שראו. [ועל נדבר אחר כך אי"ה].

תשובה על שאלה 2-3-4:

עיקר הבעיה שאף אחד לא מדבר ואף אחד לא יודע בכלל את עיקר של צער בעלי חיים שבאמת היו צריכים לאסור לכל היהודים לאכול בשר עוף ובהמה כזה.

וזה לשון השמלה חדשה סימן כד סעיף י"ז וזה לשונו:

י"ז: עיקור כיצד כגון שישחט בסכין פגום כמבואר בסימן י"ח, [ועל זה יש כבר שיעור של הרב שלום רוט 3 שעות, ומי שמעונין לשימוע יכול לשימוע].

ובמטה אשר שם, בסכין פגום: זהו עיקור לדעת רש"י, ועיקור השני הוא לדעת בעל הלכות גדולות, והא דאינו מונה סכין פגומה בהלכות שחיטה לבעל הלכות גדולות? משום דלא הוי שחיטה כלל שאינו אלא חונק, וכו', עד כאן לשונו.

הרי אנו רואים מזה שכל השחיטות ששוחטים בסכין פגום זה לא נקרא שחיטה אלא נקרא חנק, שחונקים את העוף!!!

אז מהיום לפי דעת השולחן ערוך ניתן את השם האמיתי לרוב הבדצ"ם ששוחטים בסכין פגום, "חנק הבדצ"ם" בהכשר של הצדיק הקדוש הזה שמתיר חנק לכל הבהמות והעופות.

וזה לשון ספר החינוך:

(א) בספר החינוך מצוה תנ"א וז"ל: ואומר גם כן על דרך הפשט כי מצות השחיטה הוא מאותו הטעם לפי שידוע כי מהצואר יצא דם הגוף יותר מבשאר מקומות הגוף ולכן נצטוינו לשחטו משם מרם שנאכלהו כי משם יצא כל דמו ולא נאכל הנפש עם הבשר.

צער בעל חיים

ועוד נאמר בטעם השחיטה מן הצואר ובסכין בדוק כדי שלא נצער בעלי החיים יותר מדאי כי התורה התירן לאדם למעלתו ליוזן מהם ולכל צרכיו ולא לצערם חנם, וכבר דברו חכמים הרבה באיסור צער בעלי חיים אם הוא איסור דאורייתא והעולה לפי הדומה שאיסור דאורייתא הוא. עכ"ל.

(ב) וכן מרמז הרמב"ן (בראשית א' כ"ט) וז"ל: כי התיר הגוף בחי שאינו מדבר, אחר מיתה, לא הנפש עצמה, וזה טעם השחיטה, ומה שאמר צער בעלי חיים דאורייתא, וזה ברכתינו שנברך אשר קדשנו במצותיו וצונו על השחיטה, עד כאן.

זאת אומרת אם לא נזהרים על הסכין שיהיה כשר בלי שום פגימה הברכה הוא ברכה לבטלה.

(ג) בשו"ת חת"ם (או"ח סימן נ"ד) העתיק ד' הרמב"ן והוסיף עליה "נראה מדבריו אחר שהרשה יתברך לנו לאכול בשר בעל חי, רצה שלא נתאכזר ולרחם עליהם למעט צערם על כן צוה לשחוט מן הצואר ומכרכין אשר קדשנו במצותיו וצונו על השחיטה, כאילו נאמר אשר קדשנו במצותיו וצונו על השחיטה לרחם על הבריות" עכ"ל.

(ה) ובפמ"ג ה' שחיטה (בסוף הפתיחה), כתב "טעם מצוה זו הביאו הא"ר בשם ספר החינוך ד"ב דם יוצא מצואר, כ"י ש"צא תדם, ועוד משום צער בעלי חיים ... וכן בסכין פגום אסור משום צער בעלי חיים... עכ"ל

(ה*) החיד"א (במחזיק ברכה סימן ח"י ס"ג) כתב דמהאי טעמא [משום צער בעלי חיים] אסור לשחוט בלי בדיקת סכין שלפניה.

• צער בעלי חיים חלק ד

ג

ו) וכסברת החינוך דגם בעידן שחיטה למעוטי בצערא עדיף תמצא בר"ן חולין כמשנה דהשוחרט מן הצדדין שכתב בזה הלשון: כיון דשחיטה בסימנין היא כי שחיטה מן הצדדין והותך מן המפרקת איכא צער בעלי חיים. עכ"ל. וכן יש לנו ספר שלם על צער בעלי חיים, ראה שם.

הרי רואים מכאן ששחיטה בסכין פגום הוא צער בעלי חיים.

שאלה # 5 שמעתי שיש בעלי חיים שמגולגלים בחיות טמאות וכאבנים האם יש איזה מקור על זה?

תשובה:

עשיתי ספרים על שכר ועונש 5 חלקים ובו הבאתי מהספר שער הגלגולים מהאר"ל סיפורים מלאים על הגלגולים מה שהאר"י הקדוש גילה לנו וסיפורים מהבעל שם טוב ותלמידיו ז"ע

ונספר לכם קודם סיפור נפלא מהמגיד מטשנאבעל:

ראיתי לפני כחמישים שנה בספר (ס"י): דרכו של המגיד מטשנאבעל ז"ע היה, שבכל יום חמישי היה אומר לרבנית שלשבוע הזה תשחט את העופות האלו [שהתגדלו אצלו בחצר], וציין בדיוק, ואמר היום תשחטו העופות האלו והאלו.

פעם אמר וציין לה את העופות, והוסיף ואמר לה שלא תשחטו ביום חמישי, אלא ביום ערב שבת קודש, ולא אמר לה הטעם.

פתאום הגיעו הרבה אורחים לשבת, והרבנית החליטה שהיות ויש הרבה אורחים ולא תספיק ביום שישי להכין הכל, על כן שחטה את העופות והכינה כבר ביום חמישי.

בליל שישי אחר חצות הלילה, הלך האדמו"ר לנוח קצת, והגבאי נשאר שם כדרכו, פתאום מתעורר המגיד וצועק להגבאי, לך מהר להמקרר לראות מה הולך שם!!!

הגבאי הלך ומצא את הראש של חתול בתוך הסיר ואוכל מהמרק, תיכף גרש את החתול, וסגר דלת המקרר, והלך וסיפר להמגיד מה שקרה.

המגיד אמר לו תיכף תביא את כל הסיר לכאן, והמגיד התחיל לאכול עד שאכל את כל מה שהיה בתוך הסיר, אפילו את העור העצמות והנוצות שנשארו ולא נשאר כלום.

הגבאי שאל את הרבי אם הרבי אינו מרגיש טוב?

הרבי ענה לו, מעשה שהיה כך היה:

העוף הזה היה בגלגולו הקודם אדם חשוב בכית המדרש שלנו, ואמר את שמו, ופחדתי שהחתול לא יאכל מזה, לכן אמרתי לרבנית שלא תשחוט העופות עד יום שישי, כדי שהחתול לא יאכל מזה, [כי מפני שיש כאן תיקון לנשמה גדולה, יש הרבה קטרוגים ומי יודע אם הבעל דבר לא יפריע באמצע] אבל הרבנית כן שחטה ביום חמישי, בגלל הרבה אורחים שהגיעו, [וזה מעשה בעל דבר, והראיה שהחתול התחיל לאכול, כי הסטרא אחרא אינו רוצה שהנשמה תהיה מתוקנת] ועכשיו באה אלי הנשמה ובכתה וצעקה רביו!!! מה יהיה עם התיקון שלי - החתול אוכל אותי!!!

ולכן בגלל שהחתול אכל כבר מזה, לכן הצטרכתי לאכול גם את העור והעצמות והנוצות לתקן הנשמה. [א-ה]: יכולים מזה ללמוד מוסר השכל, כמה מסירות נפש היה לצדיקים כדי לתקן נשמות שאפילו שמכנים עצמו בסכנה של שכחה, [וגם הסכנה של אכילת כל העצמות, וכו'], להציל נשמה יהודית צריכים למסור את הנפש. על אחת כמה וכמה שצריך לדקדק ביותר על השחיטה שתהיה כשירה והסכין תהיה בלי פגימה, וכו', שלא יזיק לנשמה המחכה כל כך הרבה זמן לתיקון שלה, כידוע שלפעמים הנשמה מחכה עשרות ומאות שנים כדי שתזכה שתגיע לרגע שתוכל להתגלגל ולהתקן, והשוחט ברגע אחד זורק אותה חזרה לעולם התווה רח"ל כמו שכתוב בספר הקדוש שבט מוסר פרק ל"ו ופלא יועץ אות טרף.

בסיפורי יעקב ח"ב מובא סיפור מבעל שם טוב עם תרנגול:

יהודי כפרי שלח פעם את משרתו לשחוט תרנגול לכבוד שבת. לאחר ששחטו, הסתכל השוחט על התרנגול ואמר למשרת כי טרפה היא, אך מכיון שלא הסתמך על דעתו בלבד, שלחו אל הרב. הלך המשרת אל הרב והוא לאחר שהביט על התרנגול ועיין בשולחן ערוך, פסק כמו השוחט: התרנגול אינו כשר ואסור לאוכלו.

אותו תרנגול היה גלגול נשמה, ואם היה יהודי אוכלו לכבוד שבת, אזי היתה זוכה הנשמה לתיקון גמור. לפיכך, כאשר ראתה מה שפסקו השוחט והרב, באה לפני הבעל שם טוב הקדוש והתחננה לפניו שיעשה משהו עבורה כדי שתזכה לתיקון.

ביום שישי בבוקר נסע הבעל שם טוב אל הכפר, התפלל תפילת שחרית ולאחר מכן הלך אל האישי שתרנגולו הוכרו כטרפה. האישי לא ידע מי אורחו וכשנתבקש לכבדו בסעודה אמר כי יוכל להגיש רק מאכלי חלב. "רוצה אני לאכול בשר" אמר הבעל שם טוב. "בחפץ לב הייתי מכבדו, אלא שהרב פסק זה עתה כי התרנגול האחד שהיה לי, טרפה הוא ואסור לאוכלו", ענה האישי. בקש ממנו הבעל שם טוב להביא לפניו את התרנגול. בדקו ופסק: "התרנגול כשר!" מי

• צער בעלי חיים חלק ד

ה

אתה" שאלו הכפרי שלא חפץ להסתמך על דעתו של אדם שאינו מכירו כלל. משסרב הבעל שם טוב לגלות את שמו, אמר הכפרי: "אני מצטחער מאוד, אך לא אוכל לסמוך על אדם שאינו מכירו, אם יועיל להמתין, אשלח לקרוא לרב ונשאל לפיו". הסכים הבעל שם טוב והאיש שלח את משרתו לקרוא לרב.

שעה ארוכה התפלפל הבעל שם טוב עם הרב, מן הראשונים והאחרונים הוכיח הרב כי התרנגול טרפה ואילו הבעל שם טוב פלפל עמו ועמד על דעתו שהתרנגול כשר. משלא הגיעו לעמק השוה, אמר הרבי: "לוי היה לנו אדם שלישי כדי להכריע ביננו, היינו יודעים עם מי הצדק. אולם עכשיו, כשרק שנינו חלוקים בדעותינו מי יוכיח לנו עם מי הצדק" אמר לו הבעל שם טוב מן השמים יוכיחו. ביקש מבעל הבית להביא לו קערה, כסה אותה במפה והניחה על השולחן ליד הרב ואילו הוא התרחק וישב בקצה השולחן, הרחק מן הקערה. לאחר רבע שעה צוה להגביה את המפה. בעיניים נדהמות הסתכלו הרב ובעל הבית לתוכה וראו שם כתב בזה הלשון: "התרנגול כשר על פי מתיבתא דרקייע ולית מאן דפליג עליה".

לאחר שהתאושש מתדהמתו אמר הרב: "זאת לא יוכל לעשות בן תמותה רגיל, רק הבעל שם טוב מסוגל לכך". רק אז גילה הבעל שם טוב את זהותו. הרב התרגש מאוד והפציר באורח הקדוש כי ישאר לשבות בביתו, אולם בקשתו לא נתמלאה. הבעל שם טוב סרב להשאיר פיון שלא היו עמו בגדי השבת שלו. לאחר שנפרד מן הרב ומבעל הבית שטרם התאוששו מגדל המעמד בו חזו יצא לדרך.

בלייל שבת באה הנשמה שנתגלגלה באותו תרנגול והודתה לבעל שם טוב על שנתן תקון גמור וזכתה להגאול. (סיפורי יעקב ח"ב)

בספר סיפורי חסידים אות ח' מביא סיפור נפלא, וז"ל:

פעם, במוצאי שבת חזון, שאלו את הרב הקדוש בעל "אוהב ישראל" מאפטא מה רצונו לאכול בסעודה זו. "ברצוני לאכול בשר", השיב הרב והוסיף כי מימיו לא אכל מאכלי חלב בסעודה זו. מיד מלאו את מבוקשו, שחטו עוף, בשלוהו והוגשוהו לפניו.

סעודת מלוח מלכה של אותה שבת נמשכה עד עלות השחר. כשהאיר היום, החל הרב הקדוש לאכול. באותו רגע נכנסה צפור דרך החלון הפתוח ועמדה על השולחן. וכשחפצו החסידים לגרשה, אמר להם בעל "אוהב ישראל": "הניחו לה! נשמת אדם גדול מגולגלת בצפור זו, אדם אשר לא היה זהיר בסעודת 'מלוח מלכה' מן השמים שלחוהו עכשיו כדי לראות עד כמה גדולה

השיבותה של סעודה זו, עד כי גם במוצאי שבת 'חזון' ואפילו אחרי עלות השחר, אוכלים בשר.

תלמידיו הגאונים של המגיד ממעזריטש, ישבו בבית מדרשו כל היום ולמדו תורה. מאחר שכולם היו בעלי הוראה, היו התלמידים גם פוסקים הלכה במקרה הצורך. כשהיתה שאלה ליהודי בענין כלשהו, היה בא לבית מדרשו של המגיד, מציג את השאלה לפני התלמיד הראשון שפגש ושומע מפיו את פסק הדין.

פעם נכנס המגיד לבית מדרשו ובקש מתלמידיו לא להורות הלכה באותו יום גם אם ישאלו אותם אלא לשלוח את השואל אל מורה ההוראה שבעיירה.

בשעות הצהריים נכנס נער אחד לבית המדרש וכידו עוף שכנף נשמטה ממנו. הנער הניח את העוף ליד אחד התלמידים והמתין לשמוע מה יעשה בעוף, האם כשר הוא או טרף. התלמיד זכר את דברי רבו ואמר לנער שילך עם העוף אל רב העיר, לפני שהלך, לקח התלמיד את העוף ובדקו, גם התלמידים האחרים מהרו לגשת ולראות מה השאלה בעוף זה. הם רק בקשוהו לחזור ולהגיד מה פסק הרב. לאחר שנתנו לו כמה פרומות בשכר טרחתו לשוב הלך הנער לדרכו והתלמידים שבו לתלמודם.

לאחר שעה קלה חזר הנער ואמר שהרב הכשיר את העוף, כיצד יתכן להכשיר את העוף כשכתוב בשולחן ערוך הפוך מזה, תמהו התלמידים, אולם לנער לא אמרו מאומה.

בעודם תוהים על פסק הדין הופיע הרב בבית המדרש, פניו חוורות ומבוהלות ובקש להכנס מיד אל המגיד. לאחר שהוכנס אליו סיפר בהתרגשות על טעות נוראה שזוה עכשיו היתה לו. נער אחד בא אליו עם עוף שכנף נשמטה ממנו, סיפר הרב, ובאותו רגע שכח את הדין שבשולחן ערוך וזכר רק את שיטת ה"פרי חדש" שמכשיר, לכן הורה לנער שהעוף כשר. לפני דקות ספורות נזכר בפסק של השולחן ערוך ונוכח שהורה שלא כדיון. "העוף טרף, רבי! ואיני יודע למי להודיע על כך". סיים הרב את דבריו והמתין לעצה גואלת מפי המגיד.

"הרגע ואל תדאג", אמר הרבי באורך רוח והוסיף:

"משמים עכבו בעדך מלפסוק לפי השולחן ערוך, ואספר לך מדוע. בלילה באה אלי נשמה אחת, ובכתה לפני על שהיא מסתובבת בעולם שנים רבות, ואינה יכולה להגיע למקום מנוחתה. לאחרונה נתגלגלה בעוף שאותה קנה יהודי אחד. לפני שישחטו את העוף נשמט ממנו הכנף, אמרה לי והתחננה לפני שאשתדל להכשיר את העוף כדי שיהודי יברך עליו ועל ידי זה יהיה לה תיקון. ובכן, -

• צער בעלי חיים חלק ד

ז

הוסיף המגיד ואמר - "ידעתי שקשה לי להשפיע על כל תלמידי כי ישכחו את פסק הדין, לכן דרשתי מהם לא לפסוק ולשלוח אילך כל שאלה שתבוא היום לפניכם, עליך פעלתי שהפסק ישכח ממך ותזכור רק את שיטת ה"פרי חדש" המכשיר את העוף. מאחר וברוח הקודש נודע לי שהריאה באותו עוף לא נוקבה ולפיכך כשר העוף, הרי שפעלתי כהלכה, על העוף הזה יברך יהודי והנשמה תזכה לתיקון".

בדעת תורה מהגאון רבי שלום שבדרון מברעזשאן ביו"ד סימן נ"ג כותב: "שמעתי בשם הג' המקובל, רבי יצחק אייזיק מקאמרנא, שקבלה בידו, שהיתה עובדא בבית מדרשו של הגה"ק מרן ר"ר בער ממעזרימש זי"ע, שהמו"צ בעיר סמך עצמו על הפר"ח הנ"ל וערערו עליו הגדולים, ורבים הגה"ק הנ"ל החזיק ביד המו"ץ ויצא בהיתר".

הרי מכל זה אנחנו רואים, איך שאנשים מתגלגלים בעופות, וכן בבהמות וחיות, בעזרת השם נבאר באריכות בסדרת השיעורים, כמו שמבואר באריכות בספר שער הגלגולים מהאר"י הקדוש זי"ע ועוד צדיקים.

הרי מכל זה אנחנו רואים, איך שאנשים מתגלגלים בעופות, וכן בבהמות וחיות, בעזרת השם נבאר באריכות בסדרת השיעורים, כמו שמבואר באריכות בספר שער הגלגולים מהאר"י הקדוש זי"ע ועוד צדיקים.

